

ספר

לב העיברי

חלק ראשון

והוא פירוש על צוואת רבינו הגדול רבן של ישראל ורכבה-ג
מוסי' משה סופר ז"ל

בעל המחבר שירת חתים סופר על ארבעה חלקי שיע
ונכלל בו דברי סוסר בסרט בענינים הנוגעים לסרצת דורנו בעוה"ז נגד
המשנים והמתחדשים מאת הקטן עקיבה יהוסף בן רבי יחיאל יצ"ו
מילידי אונגריין .

נדפס פעם ראשון בק"ק אונגוואר יע"א . ועסה נדפס מחדש פעם
לבוב עם קונטרס אחרון סנקרא יד עברי .

בשנת לשמור את הדרך עין החיים לפיק

סוכה לביס"ד ע"י ס"ס מוסי' אברהם יעקב גאלדבערג כ"י :

הקדמה

אין סמנוה להדר לקבל גרים כגמ' יבמות וכן לא יקבלו גרים לעמיד לבא אשר יקיים ומלא' כל סארץ דעה את ה' אך כל אומה ואומה יעמדו על מקומם משמרתם ופקודם אשר חלק להם ה' וכאשר יקיים אלו סמנוה אשר מצוה עליהם יגיע לתכלית סגולה חי עוס'ב וכן אמרו חסדי אה"ע יש להם חלק לעוס'ב . וכן לוס ה' שסרחשון ממנו בני נח אלו שלא לפבור ע"ו ורק אס אינו עובר את הבורא אבל אס מאמין ועובר לסבורא ע"י שחוק לא נלטיס ע"ז כמבואר ע"ע או"ח ק"י קנ"ו בזה"ל ברמ"א ז"ל שס מכ"ע כונתם לעוסה שמים וארץ אלא שמשחפים ש"ש ודבר אחר ולא מלינין שיש בזה משום לפני עור וכו' שהרי אינם מוזהרים על השחוק עכ"ל רמ"א ז"ל הרי שבן נח אס תקיים ז' מצוה שנלטו לו חף שמאמין בשחוק יש לו חלק לעוס'ב . אך הישראל אס מאמין בשחוק הוא עובר ע"ו ומייב מיחס כי כן גור כשם שגרושה מותרת לישראל ואסירה לבתן ומוטע על סב"ד להעבירו מן סעבירה הלו בכל תיקף כדאמר קרא וקדשתו בע"כ כן הוא הדבר הזה וכמו שגורו חז"ל בשביל סרך תרומה ועשו משמרת לישראל שלא יבא למעשה כהנים כן עשו כמה משמרות וסייגים כמה וכמה . שלא לבוא לאביזרהו דע"ו וע"כ הקורא אל יקסם בעיניך אס אלמוד בספרי מדיני עכו"ם על עבדות אומות שלנו שאף אס סס אינם עיבדי ע"ו ח"ו מכ"ע עבודתם אללנו היא אסור כמו עבודת ע"ו וכשם שעגס יעגס ע"פ המורה מי שאוכל תרומה וילקו אוחו בב"ד, וכו' אינו מוכח בשביל שהתרומה מאוסה היא אלא מפני שסוף מובדלת בא"סרה מקהל ישראל כן הדבר בכל נמוסי אה"ע אשר בני דיני ישראל סנאמנים מרעישין עליה' לא מפני שהם מאיסים בעיניה'וכן חכמת' ועבודת' ח"ו אלא לישראל ססמהירי' כפי סמוזכר מחור' ה' אל עס ועס וכן ירעישו אס יסיה רוחים נכרים עוסקי' בתורה בודאי לא מפני שהחורה מאוסה בעיניהם אלא מפני שלאוס'ע ולעוה שלא להגות בה וכן מרעישין על ישראל בר אומה אוחס עוסקים בחכמות סחומות וקו"ח משנין לשונין לשונס ססודית וסולכין אחרי נמוסי אומות ורחמנא יקיים במהרס אזו אספוך אל כל סעמי' שפס ברור' לקרא כולם בשם ה' כל סחומות עס ישראל יחד יקראו בשם ס' לעברו שסס אחד בני נח כמנוח' ישראל כחקומס וכהנים כמשמרים וסכסן הגדול בקדושתו וכל סד' כתות יקבלו פני שכינס ואז יהי' שלס' ד' אוחיו' שמו הגדול והיה ביוס ססוה יסיה ס' אחד ושמו אחד ביב אמן :

הקדמה שניה

בה מבואר כה הצוואה ואשר צוואת רבן של ישראל דזרעו הוא ג"כ הלכה מרוחת לבך ישראל אף שאינם מן זרעו !

יראה הרואה ויבין הלומד מה רב חילס של לואת שכיב מרע מן סחורה ומן סכביאים ומן סכסוכים ומגמרתיו הקדושה סחורה אמרה כבד את אביך ואת אמך וכו' ומלות כבוד או"א הוא בין מחיים בין אחר מיתה והחיוב הזה הוא בין על הבנים בין על בני בניס כמבואר בש"ע סימן ר"מ וא"כ חיוב קיוס סלוואה לזרעו ולזרע זרעו הוא גם מעלס מלות כבוד או"א וסנה ס' אמר ע"י ירמיה נביאו (ס' לה) ואתן לפני בית הרכבים נבעיה מלאים יין וכסות ואמר אליהם שמו יין ויאמרו לה נשתה יין יוגדב כן רכב אבינו לזה עלינו לאמר לא תשתו יין אחס וביניכם עד עולם וכו' ולבית הרכב' אמר ירמ' כה אמר ה' לבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתס אל מלות יהונדב אביכ' ותשמרו את כל מלותיו ותעשו ככל אשר לזה אסכ'לכן כה אמרה' לבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליוגדב כן רכב עומד לפני כל הימ' ואיחא במדרש סס ר' יונתן אומר גדול סברית סכרת עס יוגדב כן רכב מן סברית סכרת עס דוד סהברית סכרת עס דוד לא נכרת אלא ע"ת אס יסמרו בניך בריתי וכו' אבל סברית סכרת עס יוגדב לא נכרת עמו ע"ת וכו' וא"כ כמה גדול הוא בעיני המקוס קיוס סלוואה' אף בדור רביעי וכו' אף שאינן בכלל מלות כבוד או"א : וכלמה סמלך ע"ה אמר עינתלעג לאב ותבוו ליקסס אס וכו' וע"ס במדרש משלי

הקדמה

משלי ורבותינו ז"ל אמרו דברי שכיב מרע ככתובי ומסורין דמי ומלוא לקיים דברי מת (ב"ב) זה מוטל לכל מי שנלוטו קו"ח אם הוא מן זרעו אך מכל זה לא נשמע אלא החיוב להמלוט אך אמנם מי אלא נלוטו פשיטא שאינו מחויב לקיים הלואה כל זה הוא הרין אלל ארס פשוטי אבל גדול סדור אם מטס הכנסה לזרעו לואה כואה הוא הלכ' ברור' ומוטל לקיים אותן דברים לכל ישראל וכן מלינו בסדיח בחולין דף כ"ז דק"ל כר"י עד שיטחט את הורידין אף שתיק סליג ויחיד ורנים הלכה כרבים מכ"כ כיון שטסן ריב"ל לבניו הזכרו בורידין כר"י ע"כ קימ"ל להלכה כיוותיה וכן מליגן בנמרח כחובות דף ק"ג הזכרו בכבוד אמנם דאורייתא הוא דאת אביך לרבות אשת אב ותלמיך הי"ט מתיים אבל לאחר מיתס לא ואפי"ס קימ"ל בש"ס ס"י ר"מ סעיף כ"א דגס לאחר מיתס יכבד אותס משום שלום בן רבי לבניו והגה בלחם הרמב"ם ז"ל בה' ממרים השמיט דין זה המבוא בש"ס שחול הוא שהבן יכבד אשת אב אף לאחר מיתס וכבר הקט' הכפלא' בכחובות דף ק"ג ר"ה הזכרו למה השמיט זה הרמב"ם כיון שאח"כ לואת רבי לבניו ועי"ס מה שמירן באורך ובאמת גס הרמב"ם ז"ל ס"א מה' מ"כיס הי"ט ספס בדיח ג"כ לואת רבי להלכה וכן קי"ל בש"ס ס"י רמ"ד סעי' ה' וס"י רמ"ה סעיף כ"ב ברמ"א ז"ל להלכה כלואת וכן מליגן ג"כ בברכות דף ה' וברא"ש ז"ל שחויב הוא להשלים הפרשה ב' מקרא ולי' תרגו' קוד' הסעוד' משו' דליתא במדרש סלו' רבי לבניו אל תאכלו לחם בשבת עד שחגמרו כל הפרשה עכ"ל וכן קימ"ל באו"ח ס"י רפ"ה סעי' ד' מכל הנ"ל יש די למוד לנו שלוות רבן של ישראל לזרעו היא הלכה ברור' לכל ישראל ואס היכי דליכי' דפליג ואף רבים אס סליגו קימ"ל כלואת רבן ישראל קו"ח היכי דליכא מאן דפליג וקו"ח דבר לואת מרן רבינו ז"ל אשר כולם יולאין עוד מוחוסים במסמרות נשועי' דברי תור' ודברי חו"ל קו"ח שהוא הלכ' ברור' לכל ישראל : וע"כ ילחמי נעמי לשרש דברי קדשו היאך יולאין ג"כ מוסמך ומבואר מש"ס ופוסקים ומדרש חכמים לקחת מוסר השכל לנו ולזורות הבאים . וזכרוני בימי מרס' בלמדי בישיב' כאשר שאל אותי אחד מחברי למה אני מונע עלינו מללמד בספרי רמ"ד ביאורו ומרנומו עניתי ואמרתי מפנו שלום רבינו מש"ה ס' פ' ז"ל בספרי רמ"ד אל תלמזו יד וכו' ענה לי הלא לוב כן רק לזרעו עניתי לו אמס"כ למה לזה כן לזרעו משני שהס הביבים ואכזבי' והי' שומר והס על נפשם אני אוהב והס על נפשי ג"כ באותו אהבה אשר אהב מרן רבינו ז"ל לזרעו והמשל מסי' שאנת אריה ז"ל ואין להאריך כעת בזה כיון שכבר הבאתי ראיות ברור' שמן הדין מחוייבי' לקיי' כל ישראל לואת מרן רבינו ז"ל . והולך את חכמים יחכם וכו' והשועט יסכן לנפשו ושאלן משחד רעה עד שיראה ה' את עמו ובחר עוד בישראל ועתה אקוס יאמר ה' נתת ארומ' עתה אשאל את עם נועז לא תרא' (ס"י רש"י ז"ל נועז כמו לועז וכו' ע"ס) עם עמקי שפה משמוע נועז לשון אין בינה . חזה ליון קרית מועדיט עיניך תראינה ירושלים (ישעי' ס"י ל"ג) ב"ב אמנ' :

הקדמה שלישית

בה מבואר הכלית המבוקש בספר זה

אסתח דברי נעימות ימינו של מרן רבינו ז"ל אשר עליהם סמך תוכחתו לבקרי' כאשר איכח בקבלתו נעת רבו הסרילים להחנלנכך בעירועד שהתגברו והלכו מאוד מאוד כמסופר בספר הזה סתח רבינו דברי תוכחת מוסר להשרידים אשר ה' קורא עליה' והמשל הזה אמר בדרש' אחת על אלו סורתי גדר כבזמנינו מלך אחד היה לו בת אשר נפלה למשכב בחולי גדול ומיד שלח אחרי אבירי סרופאים של בית המלך אחרי הימ"י כאשר המלך הלך לבקר את בתו החולנית מלא אחד מן הרופאים עומד לפני חדר משכבה מזיון בכלי זין וילך אחד הגה ואחד הכה כאשר מלחמי' מלחמי' שאל אותו המלך מה סיבו של דבר זה ענה לי על משמרתי אדוני המלך אני עומד הלא לויית אותנו שכה"י על ביתך להשניח ולבמור מזג הבריות של בית המלך ועתה כאשר שמענו וראינו שנסל' בתך לחולי גדול כל זמן שהי' מחשבה אללינו שאלשר להביא לה מזור לתרופה היינו מחשבין ועושין כל דאפשר להיות לה רפואות חשלה אמנס כעת אנו מכירין ויודעין שהחולי הזה אשר נפל על בך אין לו רפואה בדרך הטבעי ואנושי לעולם ואף גם שהחולי הזה עכשו שמדבק עלמו לכל המקרב אליו ומעפס את האויר עד שכל השואב אותו האויר הוא בסכני' גדולה ומתיראין אנו ודואגים על כל הכשאר לבית המלך שלא ישלט גם החולי הזה ח"ו ע"י התקרבת אל חדר משכבה ע"כ הסכמנו יחד להיות שומר על הפתחים למחות בכל חוקף עוז שאל יבא אי מבני בית המלך אל חדרה ואל יקרב אל פתח ביתה . זה המשל הכמשל אמר רבינו ז"ל על כל איס מוסראל מוטל מלות תוכח' כדאמר קרא היכח תוכיח וקו"ח על הראשים המנהיגים עליה' אמר קרא ואשע' בראשיכ' אשתח הדור הוא בראש המנהיגים והס ממונים על בית מה"מ הקב"ה לשמו' מזג בריאת בניו מה שנוגע לנפש' ולשמור נשמתם שלא תכלה במוימות ולהזהירם ולומר להס זה הדרך לכו בזה לחיי עולם אמנסהאל הגנף בקלת העס ע"י חולי שאין תרופה למכתו אשר ילאו לשחת ע"י קרואת ספרי חלויי הקראים

היא כיון שסיים אלל אמותיו ובמה ישראל הצנועה ומכיש שתזדורו מריעות נשים רעות
 דרין לכמות ולא יעלם על דעה לומר מחמת פריצו שמצויאים אפילו שער א' חוץ .
 סדור יסיס יתח הערום של תורם ח"ו וכנמ' במנהדרין דעל סרבי' סווסגין ברע איןלסעציה
 דקטר רשעי' סוף וחינו מן סמנין ולא חלכו אחרי רבי' לרעות וכמעשה ארץ מצרי' לא חפשו
 אף חס נסוגין ומב"ש שתזדורו מריעות נשים רעות. ענין סריעות או סתחברות
 למי שאינו סולך בדרך השר כבר סוסיר על זס סרבע שלמס סמלך ע"ס ואמר אל תלך
 בדרך אחס מנע רגלך וכו' [משלי א] ואמר סס באורח רשעים אן תבא וכו' (סס ט') ואמר
 סולך את חכמי' יחכ' ורוע כסילוי' ירוע (סס ע') ואמר לך מנגד לאיש כסיל וכו' (סס יד')
 ועוד סרבע מקראות וכן רבותיו ז"ל אמרו הרחק משכן רע ואל תחבר לרשע פ' רע"ב
 ז"ל סך אמרו חכמים כל סתמדבק ברשעים אע"פ שאין עושה כמעשים' נוטל סקר כיולא
 בס למס סדבר דומס דנכנס לביתו של בורסי אע"פ שלא לקח ממנו כלום מ"מ ריה רע
 קולט וסוליא עמו ע"כ וסבין דברים אלו וכבר אמרו בסדי סולא לקי כרבא מנא סא
 מילתא דכתיב וכו' (ב"ק דף לב) וסאריך על זס ברעב"ס ז"ל פ"ו מס' רעות ולא יעלם
 על דעת לסתחבר לרשע באמרו שעי"כ ישיב אותו בתשובה ויטיב אותו אלא לא כן רק
 סוף ילך אסורנית כמבואר זס בספר ססנוך ובמדרש חזית בוס לשון מחל' נקרא יסורב
 כעבא לאתו מעסס מנע ממנו אות אחת ונקרא יונב סנאמר בסתחברך לרשע מכאן אמרו
 חכמינו ז"ל אל יתחבר אדם לרשע אפי' לקרבו לתורם (ילקוט יוסע"ג) ופרשתי בוס סקרא
 (משלי יב) חמד רשע מאוד רעי' כלומר סססמרה של רשע ללוד גם אחרים לרשעו
 לתכלית זס ע"כ וסורס דריקי' יתן ע"כ מקד' תחלס סינ"ה רר רשע כנמ' סוכ' סורס ממעס'
 דריקי' או ספרחה לו פני' לשיס שפי"כ ישיב אותו וגס אמר' לתשובה או סמקד' מעסי'
 לפרס' סרי זס סוף דריק גדול ואעפ"כ עושה כן ועכ"פ תחלס לעשות מלודס דריך לס ות
 סורס דריקי' ולבס"ף לודד נפשות לסחת וע"כ עיקר אסרתו של רבינו על סתחברות לאנשי'
 מבני אפיקורסס בני חידוש אמונה ולנשי' מוסיר מריעות נשי' רעות וסבע נח וראס את
 סמרהס סנדול סזס אשר רבינו ז"ל מרעיס וקורא לאתו נשי' ישראל נשי' רעות
 ומסיר אפי' מריעות שלחן ואוזו נשי' שמוציאין אפילו שער אחד חוץ. סלח דבר סוף
 ולריך לסיות חטא גדול ופרחס גדולה כסאי איסור לפי דברי רבינו סאלו כי לא סיס דרכו
 לספליג באיסורי' ולסוס"ף בחומרות יתרות סגורע מאיכו' ססובותיו ולברר איסור סנדול
 סזס כתבתי בתסובותי בס"ד תשובה גדולה וארוכה לסדפיסו פס אף גדול אחד ס' יאריך
 ימיו יעץ לי ומנע אותי שלא אכתוב שום דבר ע"ד פ'פול וסידוד כי פן ואולי יבא אחד
 לספק סוללס לרעות רחיס אחת מראיותי או דבר מרברי ועי"כ יעשה לו פרסס פתוח ס
 לסיות כופר סכל כפרע כעוס"ר כדור סזס סכיוחן לומד' חורגי' וכן לומד' חקרני' חלי'
 כופרי' ונחנץ סמס עליס' פשטני' וסעיקר לומד' סזס גם כעלי אפיקורסא וחכמת
 סלוניות אשר כתוכ' דר סתורס כעס נחש ככפיסס אחת וכאלו כל סחבולות' סוף לסביא
 סימרי' חדשי' כעונס ליחן יד לפשע חורס בלא יראת סמי' סס סמות לו ולסכניו (תענית
 דף ז') וכיון סעבר אדם עבירס וסנ ס נעשה לו סיתר וע"כ מנעתי כעת סדפסת קונטרס
 סלו על דין כרוע ראש ואשי' עלמי כחרס לא אשמע ואליס סורס סדין כפשוטו כיולא משיס
 וסמקי' וסמעין יבין איסורו. סורס סאיסור כנמ' כתיבות ע"כ במחגי' ואלו יולאות שלא
 ככתובס ואחת מסן יולאת וראשס כרוע ומקסינ כנמ' כרוע ראש דאורייתא סוף דכתיב
 ופרע את ראש האשס ותלנין מדאורייתא בלא קלמס (רדיו סמ"ח על סקפס עיין ס"מ)
 ודת יסודית אף בקלמס אמר ר"א אר"ס קלמס אין כס מעוס כרוע ראש סוי כס ר' זירא
 אילימא כסוף דת יסודית סוף אלא כמלך א"כ לא סנחת כס לאכרסס אבינו יוסבת תחתיו

ומשמחו

לב העיברי

ומשמעו ע"כ הגמר' (פי' חזר כתב בירושלמי ופוסקי' אשר הוא סבור ומסוגר כאשר עדינו
בארלות המערב שאין רבים יולאין וכנסין דאל"כ דינו כרשות רבים ככתוב בירושלמי) ובש"ע
ס"י קע"ו סעיף ד' כתב בזה הלשון יולאוח בשוק או למכוי מפולס או בחזר שרבי' בוקעין
בו ואין עליה רדיד ככל הנשים אע"פ ששערם מכוסה במטפחת תלא בלא כתובה ומאוס עליו
לגרשה וכתב הרמ"א ז"ל על זה שם ויכול לגרש בעל כרחו ואין בזה משום חרם דרבינו
גרשון ע"כ דברי הש"ע הלכה למעשה ה' חמס בחזר שהיא וסוף לכד' או לרעת ירושלמי
ממ"ג וב"ח ובש"ע ס"ק ט"דגס שם בלא קלסה יולאח בלא כתובה אך שיטות סתוק' בכתובי'
דף ע"ב שם חינו כן אלא אף בלא קלסה בחזר אין בו דין פרוע ראש לענין שתלא בלא
כתובה דאל"כ לא הנחת בת לאברהם חבינו יושבת תחת בעלם דשא זמנין שלא יסיה לה
סרדיד על ראשה יולאח אותה בלא כתובה ותהיה קלס בעיניו לגרשה ולהפסידה כתובתה וזה
אין דין פרוע ראש שתלא בלא כתובה חמס איסור פרוע ראש אף בחזר לית מאן דפליג
כמבואר בהדיא בירושלמי וגמ' דידן מולק על ירושלמי דלהירושלמי בלא קלסה בחזר יש לה
גם דין פריע ראש להפסידה כתובה ולגמ' דידן אין לה דין פרוע ראש אף שהוא איסור פריע
לא להפסידה כתובה דאל"כ לא הנחת בת יושבת תחת בעלה ובש"ע אהיע סימן כ"א
כתב בזה הלשון לא תלכנה בנות ישראל פרוע ראש ה' פנויה וא' א"ח פי' בב"ש פנויה סייע
שנעשה פנויה כגון אלמנה וברוסס והמנ"א ס"י ע"ה מפרש פנויה ממנו והיא במחירת
קליעותיה חסור אף בפנויה ובלא מחירת קליעותיה אין חסור אלא בח"א ואין לנו נוסבין
איסור בפנויה כלל אלא ק"ל כב"ש וע' מחס"ש ויד' אפרים. והרמב"ם ז"ל בחבוריו פי' ט"ו ע"ה
אישות נקט לא חלא אשה בראשה מגולם פירש ראשה פרוע ראשה מגולם וע' פרסי' ז"ל חולין
דף י"ט ע"ב מפורעת מגולם וניכרת כמו ופרע את ראש האשה עכ"ל ולענין השערות
סיוולאות חוץ לזמותם וכן אלו הנקראים (בי"ח האר או מילך האר) סיומתין אלל כמס בני
ארס מול בעורף ובין חוון לפדחת ויש להסתפק אם הם בכלל שער ראש או כשער פנים
ונשאל על זה שאלם למחר"ם אלשקיר"א ס"י ל"ה וסגיב שבארץ ארום אשר נהגו בזה לכמו'
ע"כ גם לזרעה' דין ערוה יש עליהם ומחויבין לכסות אותה ואסור לקרוא כנגדם חמס
בקלס ארץ ישמעאל אשר לא נהנו חמותיה' לכסותם מעולם בסאר בחזר כאשר נהנו בארץ
ארום אין עליה' דין ערוה ומוחר לקרא ק"ש כנגדן וכתב שאותן נשים אשר באים מארלות'
אשר לא נהנו לכסות אותם הם (אין) דעתן לחזור מותרין ובעלם הם רק שער פנים והמנ"א
ז"ל אחר שהביא דברי מהר"ם אלשקיר ז"ל מסיים לסלכה לאסור אף אותן שערות ולא
יראה שום שער ומביא ראיה מווסר פי' גשא וע"ש סע"ק ד'. וכן רבינו ז"ל בחשובותיו
ס"י ל"ו מסיים בזה לבון על דברי מהר"ם אלשקיר ז"ל ה' סלל סיולא כל שום שער בשום

מקום

ה' ובגמ' פנהדרין דף ק"י אמר רב חון אשתו הילתו אמרה ליה ידענא דכולהי כנישתא קרישתא
כיבולא יבנסו אם אני פרוע ראש אמרה ליה חוב האנא עלילנא לך אשקתיה אמרה ואסומיה ואגניתיה
בגואי אחויבית אנבא סתרה למויה כל דאתי סזייה דרר אדחכי והכי אנלעו לה מוכח דבחזר שיש יולאין
וכנסין דינו כרה"ר כב"ש ודאף ערת קרח היה בורחין מאיסור מכוער הזה וע' אה"ע סוף כ"א סעיף
א' ק"ל אסור לראות שעה אף הראיה אסורה ע"ש .
ה' מעולם תמתי על דברי מהר"ם אלשקיר ז"ל ואף שלדינא אין לנו נפקותא ברעת יסודאי
מה שלא קיימ"ל כן בש"ע בהדיא ומכ"ש יסודאי אשר היה קודם רבינו בעל ב"י ומביאו בכמה מקומות
ובאן לא הזכירו ועיין בזה ש"ע חו"מ סימן כ"ה סעיף ב' וברמ"א ז"ל שם מכ"מ חמוה היה לי שאין
יש סמך להקל נגר משנה מפורשת עד שבא לידי השו"ת מהר"ם אלשקיר ז"ל בעלמו וראיתי שבאותה
השו"ת לא הביא סמך לאיסור רק מגמ' ברכות כ"ד הביא זוהר ומחזיק האיסור בארץ ארום מכאן קבלת
אברהיהם ועל זה מביא כמה ראיות מש"ס ופוסקי' שם אסור לקרא ק"ש כנגדן וחמתיה מאד שלא הביא
שום הזכרה משנה וגמ' מפורשת דכתובות שוב עיינתי באהו חסובה היטב ומלאחי בהדיא באמצע
השו"ת שרן רק בחזר שאין לו בין פרוע ראש דאורייתא כנמרא דילן ועיקר דיניה כבר מבואר לפנינו פנים
פאר היטב .

רב העיברי

מקום בראש ופדחת בנושאה אפי' בחדר פרום היא אם לא שיש לה מטפחת בראשה ובשוק
 וחזר של רבים גם כובע ואמנם בשורה שער שבין איון לפדחת בארנותיו שהמנהג ע"פ
 זוהר ובפרט לפי רש"ם שאין כאן מחלוקת א"כ איסור גמור הוא ויש לחוש לרביצת
 האלה האמורה בזוהר הנ"ל וכו' עכ"ל. וכחבתי אפס קאהו משרשי פרטי דייס ומס
 שלפניו אין לנו אלא דברי ש"ע ורמ"א ז"ל מה שפוסק נגד הני נשי המגלין לפני דראשה
 או כולו ראשה שער הראש ממש וע' חשובה מאהבה סי' מ"ז שמבואר שאין חילוק בין כולי
 או אפילו מקצת דמקצת רגלי ראשה לרין פרוט ראש ואין לריך לפניו זה מה שנוגע
 לשורש האיסור בעלמא ועוד מכשולי רבים עבירה נוררת עבירה סי' א"א מאחי פרה הא'
 כיון ששער באשם ערוה כדרשו מקרא (ברכות כד) וק"ל בש"ע סי' ע"ט שאסור להזכיר
 את השם נגד גלוי שער באשה כמה חטאים נורמן אלו נשים לבעליה' ואנשי ביתם ועל
 סעודה ועל חמונה וכדומה במקום אשר מזכירין ש"ס לפני שער ערוה דאורייתא ומחטיאין
 רבים ומכשיל ב' יולא מואח הפרעה גלוי שער הלא נודע איכות רוב המקוואות כעת בפרט
 בקהלות קטנות וישובי' אשר עובלין הם צבורות שיחין ומערות ורוב פעמים אין מניעין המים
 לכשער הקצוב בש"ע סי' קל"ח ואין סמיכת היחר אלא ע"י פשיט גופן ברוחץ (ובאמת
 כמה מקוואות שלא כהוגן נמצאים בדור הזה מחסרון ידיעות המידה ורלו להטווי' בלפי'
 אשר טרודי' בהבליהם ואשר נוחנין עליהם פ"ל דרך ארץ כיון שהיו פורקין עול חורס.
 ע"כ אין מניעין להלכות מקוואות יעינו עכ"פ בש"ע תיחא סיף ה' נידה שם קולר הדינים
 על איכות המקוה ולעיין גדולי טהרה סימן ד' בסוף השו' ובש"ע סימן ר"ע סעיף מ'
 להסיר המכשולי' ולחקן המטוות) ואך אפשר לעיין היטב כ"כ בלילה בפרט שלא תלא
 שערה אחת למעלה מן המים ובכמה מקוואות שסם בחחמוניות הארץ באמת ליה רבינו
 ז"ל במקומו להממונות על המקוה שאם תבא אשה בעלת שער לטבילה שחתן על ראשה
 (ועליו' סבכה אשר ליה רבינו לעשות שלא יהיה בה הלילה והסבכה הלו היתה מונחת
 חמיר בביא הטבילה ולא היו מניחין לטביל בעלת שער זולת עם סבכה הלו לסגן בעד
 איסור כרת עכ"פ מה דאפשר ובשאר מקומות מה עושי' וצוד הגש' האלו כחלים שערם
 הרבם בטיחה (פאמאדע) וכדומה דברים משומן וא"כ אף דא כא חפיפה סמך לטבילה
 מבי' בקל גשאר לבוק כ"ש משומן הלו או שמדובקים ע"כ שני שערות זה בזה ואוץ
 בעיני טבילה כמבואר בש"ע סי' קל"ח סעיף מ"ד וא"כ מה זו טבילה ואם בכלאים הקל
 בירו על ימא שלא יעלה על צערן (פי' יומא ע"ט ע"ס) קי"ח איסור הגידה החצור וגזרם
 קרובם כזו והמכשול דע שאין אנו מדברים פה לפני קלים אלא לפני שלומי חמוני
 ישראל והנס אחת צנמ' (יומא כ"ז) במעשה דקמתיה דוכמה לה' כהנים גדולים מנגים
 ושאלו אחת במה זכית כך אמרם מעולם לא ראו כחלי ביתי שערות ראשי ובזוהר נשא
 המוצא במג"א ס' ע"ה כתב שאלו הכהנים המוציאין אפילו שער אחד מולידין בניו רעים
 (ורואץ צפנים מעת שנתרבו בעלות שער נחרבה הפרוזן והפרלות בישראל צעוקי')
 ושם וגורמן סבנות ושאר ליות בבית (ולפולס אין להביא ראיה מרשעים גמיר' החוטאים
 ביד רמה אשר עליהם נאמר מדוע דרך רשעים ללחם כי הם בכלל מה שאתר קרא
 ומשלים לטוואו ח"ל פניו להאבירו. פירוש רש"י ז"ל מרבותיו הקב"ה משלם לרשעים איזוס
 מלית אשר עשו צעוהיו כדי להאבירם לעס"ב (סיף וחתחנן) אמנם להיראים במקצת כל
 האומר סבבים וחתן הוא יוותרו חיו מאריך אף וגבה דלית (ביק"ב) וא"כ מי שיש לו
 חמונה ומאמין דברי רבותיו ז"ל ואם יראת ה' אפס קאהו בלצבו ושאינו מומר להשעים
 מי הוא זה יששם מעשם לפסול זרעו אחריו וביומא שם ע"י מהרש"א ז"ל למס שאלו לקמת'
 ולא לאביסם במה זכה לבנים כאלו ותירץ מפני שעיקר יראת הבנים תלוי במעשה אם
 כי שאלו אמם ועיין מדרש משלי ל' על קרא משא אשר יסרתו חמו וכו' וגשים כמה

זכין

גם פאה נברית אני אוסרכם באיסור גמור זכין באמשוכו בניסו לת"ח (ברכות וזכות נשים לרקניות נחלו אבותינו עכשו בעוס"ד

הם מסעיין וגורמים יותר לפריעות הדור כי מה יעשו בניי אס בחטא יחמסס אטס ומי שילץ יהודית בחוך לבבו ורמי רלונו שעכ"פ זרעו יהיו טובים ממנו א) אך משורש נחש אשר משרישין האבות לא ילא לפצוני ותחת שלום רנוס ארץ סלוסס מכסלים גדולים אשר גורמים סחטא זס מלבד סאיסיר סגדול בעלס אשר עליו פסק ססיפ וסרמ"א ז"ל סמלוס לנרס אטס כזו בע"כ בלא כחובס אף בזמן סזס וא"כ סזס סבין כמס גדול סמכסלס ותבין גס דברי רבינו אשר כתב עליסן נשים רעות ומזסיר אף מריעות שלסן דסלס רואין בעיניס אף כמה גדולי חורס מבלבל אותס מן סעולס סססחברו' לאנשי רשע כי אחד סונג ואחר מזיד בחלול ססס לאמר במחני' וכמס גדולי חורס ללכדו בעוס"ד בדור סזס בחטא זס ע"י מעסס בפועל או על ידי דשחקי סמע מיניס דניחא לסו ונקרא סחטא על סמס כפרתו של ראב"ע ועיין ירושלמי פ"ד דביעס סס סוסחרו שניו של אותו לדיק מחעניות על שלס מותס ואיסו סיס חילול ססס שאין לו כפרס כל סחבריו בזסין משמועתו וכל סחבריו אותרין שרי לים מארי לפלוני (יומא דף פ') קו"ח לעקור ברית סלסון ישראל ר"ל ולסונות את ישראל אחרי בת אל כזר ולכל כוזר סעון סגדול סזס מביאין אותס רוב פצמים רק סגאוס אשר עליס אמרו רבותינו כל סמחגאס ראוי לנרעו כאשרס זסווא מאוס כע"ז ואין עומד בחחיית סמחיס (גמ' סויעס) ורק בשביל פחיתת כבוד משורש ע"ז יולאת ע"ז כולה ורק בשביל חולי יתלולו כס חזו אנשים ריקנים או ששחקו בהס אפיקורסים בשביל זס עובדים על עמודי חורס ומחללין סס ס' בפרסס"א אף שידעין שחמר דוד מלכינו ע"ס זדים חיליני עד מאוד ומתירתיך לא נעיתי ואמר ישמו כי יושבי סער ונניות שיתי סכר וכו' ויודעין שבוס ססעיף מחחיל סס"ע פתח ושרס לכל סחורס סטור מחחיל יסודח בן תימח אומר ס"י עו כנמר וכו' ופס"ע מחחיל ולא יתבייש מבני אדם סגלעינין עליו בעבודת ס' ואף גס זחס גס רגלי אנשים מעו ארע"י לינות אשר סמעו ביסבס במיטב ללים קו"ח נשים אשר אמרו שרעתן קלות ונשים שחלניות סן (קידושין פ') שיש לסתירח סע"י מסימס ולינות סנשים רעות יתקרב דעתס מרלין ס' ע"כ מוסיר רבינו מריעות שלסן וכרחצך קרא אל תלך בדרך חתס וכו' : אמירו שער א' חוץ כונת רבינו ז"ל כזס לאפיקי מהר"ס אלסקיר ז"ל אשר סבאחי לעיל אשר טעו בו בפירושו אלא כמו שמוסיק רבינו ביאר דבריו בחשיבס ולאסור אף ס"י שערות בין חוץ לפרחח אשר חניס מנוף שערות ראש אפילו שער"א' כנג"א ז"ל ווסר כמסעענות סגמי דיומח ועיין משובס מחסבה ס"י מ"ח זס לסון סוסר נשא דף קכ"ס תיכח לימי על סאי בר נס דשבק לאנתחיס דתחזי משערס דראשס ולבר ודח סווא דגרס לבנייסו דלא יתחשבן בדרח ונרס מלס אחרח דשרי בביתח מאן גרס דחאחי שערס דחיתחזיין מראשס לבר וכו' ע"ס וגס בפאה נברית אני אוסרכם באיסור גמור ב) גס על דין זס כתבתי משובס

ארוכס

א) סיפר לי גדול אחד יליו מתלמידי רבינו ז"ל שפסג אחד דרש רבינו והזכיר בתוכחתו על עון גלוי שער בנשים ואמר ח"ך סדרשה ודאי אף הרקנים שבישראל יודע אני שעכ"פ רלוסס שורעס אחריהס יטיבו דרכיהס מהס וח"כ אני מכניס לכל אשה אשר מגלות שערות ראשה לא ילא מעגס זרע הגון וסנה על זס המאה"ג הגביר בעל סלמי נדבס ז"ל ברנזון בפרסס"א מה זרע הגון לא ילא מכן רק ממוריס ובני נדס מכן ילאו וחזו לסורן של ראשונים בעיני סגניד הקספר בצלי סלמי נדבס ז"ל סיס עור רבינו ז"ל לא סרד כראויה על דבר ס' : ואסו גדול המספר סיס סס בואתו מעמר .

ב) אלץ הן סדברים אשר לוח רבינו מאיר א"ש ח"ל לפני מותו לזרעו אחריו ואמר כוס סלסון מה אלוס לכס שחלמדו בהתמרה או שתיס סוגרי ססס זס חנינו לנפסכס אף זס אלוס לכס מאוד חזרו להיות עוקר הרים על מנהג קל שבקלים וסנשים ישמרו נפסס מלנבוס פאה נברית חזו מביל סקדושה לואס סכיב מרע :

לב העברי

ארוכה וכאן לא לדרוש קאחינא מטעם כ"ל ואזיח רק חפס קלסו משורש סדין וסגס
לאסור פאס נכריח הסכימו יחד בעל באר שבע סמוכא במג"א ומסריס מינן וסרי"
קאלנפלמנבונטן וכנאון מוה' יעב"ץ כולם כאחד אוסרין מן סדין לאסור ליסא פאס נכריח
על פי ראיותיהם מש"ס וסוחרין כל ססיחריס פס ראיותיהם ככתוב בארוכה בתשובותיהם
ומוכא דברייהם בתשובה מאסבה ס"י מיז ומ"ח וסוד מסכים עמהם לאסור מהרי"ס פארוחא
ז"ל שפריז על המדס אפילו לאקור לקרא ק"ס כנגדס והן אחרייהם בעל פטרה זקנים
ובעל מ"י ארזים באסיע ס"י כ"א ז"ן סחשובה מאהבה כולם כאחד אוסרין אומו מן סדין
אמנם גם בפלי עמודי הורחא מחננדיס להחירו והן הנה בעל שלטי נצורי"ה רמ"א וסלבוס
ז"ל וסכל מבואר סיטב בתשובה מאהבה ומסייס שס שאף סמתידין לא החירו אלא פאה
נכריח דוקא על ספניס שלא כנגד שמרות ראש אלא כשמו פאה הנקרא בל"א [סארלאקמן]
אבל במקוס שמרות ראש גם סס מודיס לאיסור ובתשובה מ"י הפלה שגס סמתיריס לא
סחירו אלא בפאה נכריח של חברה הבל מה שלוקחין מחינח ומחומן פשיעא שאסור כי
נודע לו שרוב שמרות שלהס באו משמרות סמתיס נבחי חולאים [שפיטעלער] וא"כ כיון
שפסקין ביו"ד ס"י שמ"ט דשטר מח אפילו של נכרי חסור בהגאה ח"כ פגעו באיסור סגלה
(ובתשובה הבאתי כמה ראיות לשורש איסור זה) ומסיק שס שהמקיל לא מקיל אלא
בשטר חברה או בפאה הנקראח [זידען שייטעל] והוא ממשי ע"כ דברי הפוסקים
ואשרי סמוע ממנו וכל כי ססכמות גדולי ישראל בעלי תרסין לאסור אף מן סדין
בעיקרו ולא לך בעקבי סלאן אמותינו היו נבדלות מהס א) ואל סטוס תורת אמך ועיין
חולין דף ל"ג ובס"פ ס"י ר"ד שמונהג אבותינו ג"כ דין הוא אלליו יס אומריס אף
מדאורייתא ועיין ח"ס ס"י ק"ז יו"ד סוף סחשובה שהפלה שמונהג אבותינו איסור חורס
סא אלליו ועיין יבמות דף ק"ב ופסחי" דף כ' ובר מן דין ובר מן דין עיין גמרא ב"ב
דף פ"ג דינא סכי אמר ליה אין למען חלך בדרך טובים וכו' ולעולם לא נשמע על חשה
שאלכת בפאה נכריח שלא חלך בהס או עכ"פ בהס או כלתה בגלוי שטר ממס
וכבר אמרו סכמינו ז"ל הרחק מן הכיעור ומן סדומה (חולין מ"ד אדר"ג פ"ב באורוך) וע"כ
קאמר

א) נשים לדקניות שבארץ איה הן מה נאמר מה נדבר אוי שכך עלתה בימינו ואח' לאחת
כ"כ נצר החליפות ועזות עד שבאיהו מקומן הרימו יד במלח אשה זונה למעט הגדר של עזות נשים
ולסריר סלטיף אשר היה למכסה מלכסכל נשים עכ"פ במקוס קדוש והס רלו לקיים דברי רבותינו
ממס בעיקבא דמשיחא בית ועד יהיה לזנות אחרי עיניהם ושרירות לבס הרעה . חזו חזו איך נתקיימו
דברי זו"ס שטרס ב"אח בגולל יהיה גמר בירר סחק"ד דורות דור אכשי ספלגה ואנשי סדים (כמוכא
לקמן) ואיך רואין בעיניס סנתקיי" צדוריו . בדור ספלגה נוגי מגדל כחיב ויהי כל הארץ שפה אחת
וכ"י פרש"י מרבתינו ז"ל שרלו לעשות מלמטה עס הקב"ה ע"ש כמו שאמר טיטוס איך ואלתס עמו
בנימו כן הוא מימס הרעה של הפוקרים סמחדסיס האלו וכ"י לא סשנעה עיניהם די שבע לראות
ולהסכל נבתי סטריות מה ספליס נבתי כנפיות למרות עיני ה' במקומות קדוסיס אין בזה סכלית
ויסרון רק סכלית סמבוקס של בוני מגדל צדור ספלגה ולעקור שרטי תורה על מקוס סנקלושה ככיוון
והנה איסא בגמרא סוכה דף כ"א במתני' ירדו שס לעזרת נשים והחקינו שס תקון גדול גמ' מאי תיקון
גדול ארי"א שיהיו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה וכ"י אמר רב קר"א אשכחו ודרשו וספרו הארץ
משפחות משפחות סס לחד וסתיכס לבד אמרו וסלל דברי סקו"ח מה לעיל סטסקין בהססד ואין יל"ק"ר
שולט בהס אמרה תורה אנשים לבד ונשים לבד סכס"ו ס"ה"ר שולט בהס ע"אב"ו וס"י רמב"ם ז"ל על
מתני' תקון גדול כדי שלא יוכלו האנשים להסכל בהן וכן ססק ס"ח מהלכות לולב ה' י"ב וע"א"ה"ב
ס"י כ"א וכמה קו"ח נדרש אכן צדור סרוץ בעוה"ר ולמה ל"י להאריך בראיות על חליפות כזה הלא
ססמר שמרות ראש לכל מי שיש בו נל"ץ יהודית בלנבו בראותו סרלה כ"ו ר"ל וסכו' לכל בר ישראל
לססכל בנית מרי כזה אף סס שאר דברים סס סתקונו וע' מוד ס"י ע"ה בא"ח ודע את אשר לסניך
זה לשון סוס' יו"ע ס"ה מ"ב דסוכה ד"ה תיקון גדול ס"י רמב"ם כדי שלא יססכלו לאנשים נשים
וכ"י עד אמלס סססכלות אנשים נשים מביא לדי קלות ראש כי הוא ימשל כך כתיב ועוד מסוס
קב"ו לדעת" שמה יגרוס קרי ר"ל כ"ס בחלרות ה' עכ"ל וע"ס ה' יגדור בעדינו מהרה

והגדלו בניכם וצאצאיכם וכו' על החורה קאמר רבינו על שער עלמס שמדינא לכ"ע ועבודה כאשר צוה יי אדקיננו
 אסור לא בא אלא באזכרה יתירה ולא חמיק גם
 פרישות שלהן אך בפאס נכרית שיטתו דעת האוסרין ודעת המחירין נקט אמנם אני
 אוסר' באיסור גמור שאף שיטתו דעת המחירין אני מסכים לדעת האוסר' ואני אוסר
 אומס באיסור גמור ה' ימצאכם הן וחמד שלא ישיחכם ירכס בשביל שעי"כ תמלאו הן
 יומר בעיני בעליכ' כי בקר הן במקום שאין יראת ה' וכל אהבה שהיא תליים בדבר פי'
 בפ"ט כגון אהבת נשים מלד ה"ר סופו בטלה אלא חבטלו רלונכס בשביל רלונו של מקום
 וסוף יבדיל רלון אחרי' לכס וימליח' הן וחמד וכו' וברלח' דרכי אים לבסוף גם אויביו א'
 ישלימו אותו במדרש אויביו אים אנשי ביתו והגדלו בניכם וצאצאיכם וכו' על החורה ועבודה
 פי' שבזכות זס תסיו זיכיס לבנים לריקי' ות"ח כנמ' יומא הג"ל וגם סוף מצוס בפני
 עלמנו אשר מצוס רבינו ז"ל שיגדלו כל לאלא'סם לחורה ועבודה כי סוף חיינו וחורך
 ימינו וברא מזכס אבא מס זרעו בחיים אף ה' א' בחיים ונקט ול"ל דשוב אין התורה פסקת
 כדאמר ר"י כל שהוא לומד חורה וכו' בן בנו ת"ח שוב אין החורה פסקת מרעו לעולם
 שנאמר ואני זאת בריתי וגו' אמר ה' מעתה ועד חולם (ב"מ דף פ"ה) כאשר צוה ה' אלהינו
 כלומר באופן זס הגדלו לאלא'יכ' לחורה כאשר צוה ה' ולא לקרדוס ולא להשתמש בהנח
 וגם כאשר צוה ה' חלקני ללכת צס ולא בחכמות האומות וכש"ע סימן רמ"ו ולא לערב
 ח"ו חכמת החורה עם שאר חכמות אשר עי"ז לבסוף שפחה חירש נבירתה וסס החיים
 נספך לסס המות וכאשר צוה ה' אל תקרב אל פתח ביתה אף אל הפתח ומסיר
 רבינו הגדולים על הקטנים כי הקב"ה יבקש הרמים דמי סבנים מעל האבית המוסרי' אותם
 לחיק נכרים כי סבן כאשר נהגל ב' צוס כבר הוא אונס ואבותיו גרמי לו כל אלו
 אשר מסרו אותו למולך (כנמ' סנהדרין דף ס"ד רחבי"א אומר מפני מה תופסס חורה
 לשון מולך כל שסמלכו עליסס וכו') וכן יבקש ה' דמי נפשי' בני ליון מאלו רולחי
 נפשות אשר מראין לחלמדיס סדרך לשחת מעמיד עלמנו על צימ' ומס גם לפני ארון

הקודש

א) נקט ישלימו אהו לשון עתיד כי בודאי תחלה לריקי אין להם מניחה כנמ' אס רחית ת"ח
 דמרתמי ליה בני מחא לאו משוס דמעלי אלא משוס דלא מוכח להו בעילי דשמיה וכל מחלוקת שהיא
 לש"ס רק סופה להחסייס לבסוף אף אויביו ורשעים ישלימו אהו כי האמת אהוב לכל ואף רשעים בסוף
 מכירין למי האמת ולמי הפסולים סהדי דסקרל אחיגריהו זילי סנהדרין כ"ט וקוסטא קאי ;
 ב) אס חרצה לדעת עד היכן כחו של יין הסכמיות סלוניות משכר וכאשר העירה תורה כל באיה
 לא ישוכון אספר לך פעס א' נסעתי דרך מקוס ישיבה פלוגי וסס היה מודע לי בחור אחר מקדס בעל
 מעלות טובות ירא ושלס ושמעתי עליו שכעת גם הוא קורא בספרי לעין ומשכתי צוה הירא ושלס מעת
 אשר ידעתינו לא אשהית דברי בחנס ע"כ הוכחתי אותה ואמרתי לו גודל איסור עסיקת חכמת סלוניות
 וקריאת ספרי לע"ז ואיך מינות משכי ע"כ אחי משוך ירך מהס בעת אשר עוד כבוסך נשובענה לי
 מוטב לו למות בחני ימיו רק שלא יבא לעה"כ בלא ביגדונג עכ"ל שוב דושתי על בחור אחר בן טובים
 אשר ידעתינו כבחרתי בעל מרות טובות ודריק ומג טוב כהשכל ודעת לא רחיתי בחור טוב כמותו עוד
 וגם הוא עשה החחברות עם בחור א' בעל סלמות סלוניות ואני הוכחתי אותו אל תחבר לרשע העוסק
 בחלונות ענה לי שלא ילמוד ממעשיו הרעים רק ילמוד מהרילות שכלו בחורה אך לא היו ימים מועטים
 שגם הוא קרא ספרי לע"ז ואחר שתי שנים חקרתי אחריו אמרו לי שכבר לומד דקודיס אלל (טלנך
 מייסטער) וכן שב לביתו אסיקורס גדול אין לשער. וכן אס הייתי רוצה לספר לך מהמעשים הנעשין
 ע"י הבחורים הלומדים בישיבה פלוגי אשר שס משחחפים החורה עם סלוניות פעס כגלוי פעס כסתר
 החלמדיס אשר יתגדלו סס כעת בעה"ר ע"פ רוב לדוקיס ואסיקורסיס שנים לביתם ונעשו סיגון ממאיר
 לבית יעקב וכן כחסייס דברי נמ' סוף כחובות דף קי"ב דור סבן דור בא קטגוריה בין ת"מ מרש"י ז"ל
 הרבה מפטינים ומלמדיו סונה יעמדו עליהם ונאמת דודינו רק על האלו בעלי חורה החקריס ובעלי
 דה וכן באלו מנהיגים יש להסטיין וללמד חובה כי האון עם נמשכים אחריהם ע"י סמרגיין אחריה' ועשין
 במעסיסם ורק הם הם גרמו כל הרעות בת עמי והס הם סחבלי מסיס כפרש"י ז"ל סבת דף קי"ח ר"ה
 סבלו

לב העיברי

סקורם ומכנסם ראשו בטלית כאחד מן הלוקים ומשם נופת תטופנה שפתי זרה לשנות לפון
 יסודית ולפשות קבר פחוח גרונו לקבר נפשות יקרות של סתלמידים העומדי' עם כקוף
 צפני ארס להשקות' מים רעים וימותו ונמלא ש"ש תחלל בעוס'ר גיסנס כלס זמס לא
 יסיו כלים אחד שונג ואחר מזיר בחלול השם השם לא תכנס ומולעת' לא תמות וסיו
 דראון לכל בשר יסיו מי שיסים ואס ח"ו אחד ממשפסת רבינו טושה כן ענשו כפול
 ומכופל יותר ויותר כדברי של"ם קדוש ז"ל על קרא בחוכמה וזכרתי את בריתי יעקב וכו'
 ש"ס לו שייכת לחוכם שעי"כ יגבר עונש' כ"כ על שהיו להם אבות סורי' ומורי' צריקי'
 באלו וסיו יכולין ללמוד ממעשיהם ולא ממעשה אנשי רשע ככתוב שם באורך וכבר אמרו
 ז"ל לא אברהם מליל ישמעאל ולא יצחק עשו ולא יחזקיהו המלך משה וכו' ואין נשיאת
 פנים לפניו ואין לו לחים בפרט לכסני' ס' אס נושאי' פנים לתורה קי"ח למצוה אבות
 וככתוב בקרא [מלאכי ב'] ועתה אליכם המלוס הזאת סבהני' אס לא חשמעו ואס לא
 חשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר ה' לבאות ושלחתי בכם סמארה וכו' ואחס סרתם
 מן סדרך 'סכשלת' רבים 'בתורם שחתם ברית סלוי אמר ה' לבאות וגם אני נתתי אחס
 גבוי' וספלי' לכל השם כפי אשר איני' שומרי' את דרכי 'ונושאי' פנים 'בתורם סלא
 אב אחד לכלו סלא אל אחד בראנו מדוע נבגד חים באחי' 'לחלל' ברית אבותינו בגדס
 יסודל ומועבס נעשתה וכו' כי חלל יסודל קדש ה' אשר אסב 'ובעל' בת' אל' נכר לא
 נקט בנות אל נכר אלא בת היא הסכמת סחלונית כפי' יעב"ץ וברית אבותינו סוף סלשון
 יאודית ככתוב בחנל דבי אליסו סג"ל וריקין בתורם ע"י סקרנתם תירס ופלפל מגדל פירס
 באויר בלירף סלוניות מטעין סתלמדי' מאחרי' ה' ומכשילין רבים מדרך אמת וסחורס)
 וסלא טובים יותר ויותר סודרי ללים מרמני' סאלו רוחתי נפשותן כי סלא טובים. סיו
 סלל' ס"ב אשר יוצו מדוקרי' מחללי בני ליון סנחזבי' מעץ חיים חי פילס ונתגדלו
 כתזק סנשנס בין סוכרי' מפלח סן ככדו ולא ידע לסיב עוד כי אמרס תירס כל באים
 לא יסובן ושמעתי משל נאס עלי עונש ע סקי ספרי סלוניס חיש ישי' ומתים עשס לו
 תועד ויטב לבו במשחה סיון וסחה יותר מלמודו עד סנשתבר ובסכרומו סרנס לסוק
 רעיו ובריות חקו בגוף וממון וקלל קללות נמרצת לכל סנכבדי' משרי מלוכס עד
 סעבר עליו סשעה ונפלה סררמה עליו וישן מיינו ויקץ משנתו אז סלח אחריו סופט סעיר
 וסכריחו לסלס סך גדול וענש אותו ביסירי גוף על מעשסו אשר עשה ויסחלל סאים במר
 נפשו לפני ססופט ואמר מה פשעי ומה סטאחי אדוני סלא מיטעס חונם וסונג סיתי
 לא ידעתי מימין ומשמאל מי ראיתי ומי סכתי ואוי לי על בסתי וכלימתי ענה ססופט חן
 אני מעניס אותך על ססוקין אשר עשית וסנזיונות אשר צוית שרי סמלך וסופטיו כי גס
 אני יודע שהיין אשר שחית סיה בסוכריך ובסכרוחך דברת דברי' באלו אמנס אתס חקבל
 עונשך על אשר שחית יותר מלמודך וכי לא נודע לך מקדס שהיין משכר וכדאמר קרא לץ
 סיון סומס סכר וכל סשונס בו לא חכס (משלי כ') ע"כ תקבל עונשך סגדול על ששחית
 מיין ססרעלס סזס אשר מוכן לסכר ולבלבל סבריות מדרך ססכל ואמת. כן סס סדברי'
 אלל בעלי חכמות סילונות אשר כונדי' אמר קרא שוחה עמוקה פי זרס ורק זעוס ס' יפול
 שס כי סמאמץ בס' סלא סימר נפשו לרחק עלמו מן סדרך אשר עליו אמר ס' כל באים
 לא יסובן ואחריתו כנחש יסך כלפעוני יפריס לבס ידבר סספוכות ועיניס' יראו זרות
 וכדאמר קרא וסיית כסוכב כלב יס וסוכב בראש חובל סכוני כל חליתי סלמוני כל ידעתי

מתו
 חנלו של משיח כדאמריין בסמוכות דור סכן דוד בא קטוגריח בין תיח סני ועוד בה עסיריה עכ"ל
 וסן סן קשים לגוסס של תיח סלויקיס סאמתיים יותר מכל סכלים ולידים חס סויל סלירף סגדול
 וכמבואר שס בהדיא כי אמריתה קמיה סמואל אמר לירף אחר לירף ש"ג וכו' חני רב יוסף בזווי
 ובזווי דבוחו וכו' ע"ס סכל נאמר ככתב מיר ס' בגמ' הקדושה מקדס וכסס סנכינו לסכול סחכלים
 סאלו כן חכני' ה' לראות גס ביולדה ילדה בכ"א :